

Izidorius Kazakevičius (1925-1994) – mokytojas

Izidorius Kazakevičius gimė 1925 m. kovo 25 d. Raudonės kaime (Švenčionių r.) valstiečių Domicelės ir Mykolo Kazakevičių šeimoje. 935 m. pradėjo mokytis Reškutėnų „Ryto“ pradinėje mokykloje. 1939 m. buvo priimtas į Vilniaus Vytauto gimnazijos V skyrių. 1940-1941 m. mokėsi Švenčionių progimnazijoje, o 1941-1945 m. – Švenčionių gimnazijoje. 1945-1949 m. mokytojavo Švenčionių rajono Kūrinių ir Kaltanėnų mokyklose. 1950-1953 m. dirbo kolūkio „Lenino keliu“ buhalteriu. 1953-1954 m. eksternu baigė Švenčionių vidurinę mokyklą. 1954-56 m. mokėsi Švenčionių medicinos mokykloje. 1956-1961 m. dirbo Švenčionių r. Strūnaičio, o 1961-1962 m. Reškutėnų kaimo ambulatorijų vedėju. Dirbdamas Strūnaitėje, įstojo į Maskvos užsienio kalbų universitetą, kur neakivaizdiniu būdu studijavo vokiečių kalbą. 1964 m. įstojo į Vilniaus valstybinio universiteto Medicinos fakulteto vakarinę Pediatrijos skyrių. Išstojęs iš 5 kurso pradėjo studijuoti biologiją tame pačiame universitete. Nuo 1963 m. pradėjo dirbti Reškutėnų mokykloje.

Izidorius Kazakevičius buvo šviesi asmenybė, kuri domėjosi įvairiomis kultūrinio gyvenimo sritimis. Viena iš jų buvo muzika, kuria žavėjosi nuo jaunystės. 1945 m. pradėjo vargonininkauti Kaltanėnų, vėliau Strūnaičio, Linkmenų, Švenčionių, Ceikinių bažnyčiose. Nuo 1956 m., dirbdamas Strūnaičio ambulatorijoje subūrė kaimo kapelą, liaudies instrumentų ansamblį.

Izidorius Kazakevičius didžiąją savo gyvenimo dalį praleido Reškutėnuose. Nuo 1947 m. Reškutėnuose ėmėsi režisieriaus darbo. Sceninės saviveiklos pradžia prasidėjo nuo „Eglės žalčių karalienės“ spektaklio, vėliau - V. Krėvės „Žentas“, J. Petrulio „Prieš srovę“ ir kt. Didžiausios sėkmės susilaukė F. Šilerio „Klasta ir meilė“.

Nuo 1964 m. I. Kazakevičius pradėjo dirbti kraštotyrinį darbą. Tais metais kartu su mokiniais pradėjo rinkti pirmuosius eksponatus būsimam muziejui. Reškutėnų mokykloje muziejus buvo atidarytas 1974 m. pavasarį. Per dvidešimt metų jis sukaupė daugiau kaip 1000 eksponatų. Muziejuje svarbi vieta tenka jo paties parašytoms istorijoms bei atsiminimams. Tai buvo Reškutėnų, Vaiciukiškės, Rėkučių kaimų istorijos, Reškutėnų bažnyčios ir parapijos istorija ir daugelis kitų raštų.

I. Kazakevičius simpatijas jautė ne tik muzikai, bet ir gamtai. 1970 m. Reškutėnų mokyklos teritorijoje jam kilo mintis įkurti botanikos sodą. Medeliai į sodą buvo vežami iš visos Lietuvos. 1978 m. Izidorius Kazakevičius gavo garbės raštą už sukauptą kraštotyrinę, autentišką medžiagą. 1994 m. kovo 2 d. Izidorius Kazakevičiaus darbus nutraukė staigi mirtis.